

Wydział Elektroniki i Technik Informatycznych
Politechnika Warszawska

Projektowanie układów sterowania
(projekt grupowy)

Sprawozdanie z projektu i ćwiczenia laboratoryjnego
nr 3, zadanie nr 4

Piotr Chachuła, Cezary Dudkiewicz, Piotr Roszkowski

Warszawa, 2019

Spis treści

I. Projekt

II. Laboratoria

1. Pomiar w punkcie pracy	4
1.1. Komunikacja z obiektem	4
1.2. Punkt pracy	4
2. Charakterystyka obiektu	5
2.1. Inne punkty pracy	5
2.2. Charakterystyka statyczna obiektu	9
2.3. Wzmocnienie statyczne	9
3. Zastosowanie tradycyjnych regulatorów PID i DMC	10
3.1. Regulator PID	10
3.1.1. Postępowanie	10
3.1.2. Wyniki symulacji	10
3.2. Regulator DMC	10
3.3. Wnioski	11
3.4. Rozmywanie regulatorów	11
3.4.1. Funkcje aktywacji	11

Część I

Projekt

Część II

Laboratoria

1. Pomiar w punkcie pracy

1.1. Komunikacja z obiektem

Komunikacja z obiektem odbywa się za pomocą funkcji napisanych w środowisku MatLab. Najprostszy program użyty w tym projekcie, który posłużył także do późniejszego pobierania odpowiedzi skokowych znajduje się poniżej (jest to fragment skryptu L3_1.m).

```
addpath('F:\SerialCommunication'); % add a path to the functions
initSerialControl COM3 % initialise com port

N = 420;
step_response = zeros(N+1,1);
i = 0;

while(i<=N)
    %% obtaining measurements
    measurements = readMeasurements(1:7); % read measurements from 1 to 1

    %% processing of the measurements and new control values calculation
    disp([measurements(1),i]);
    step_response(i+1)=measurements(1);

    %% sending new values of control signals
    sendNonlinearControls(29) % new corresponding control values disp(measurements); % process measurements

    i=i+1;
    step_response(i)=measurements(1);

    waitForNewIteration(); % wait for new batch of measurements to be ready
end
```

W tym zadaniu używamy funkcji `sendNonlinearControls`, który wysyła sterowanie w sposób symulujący nieliniowość obiektu. Napisany skrypt działał poprawnie, pozwala na sterowanie sygnałami G1, W1 oraz pomiar T1.

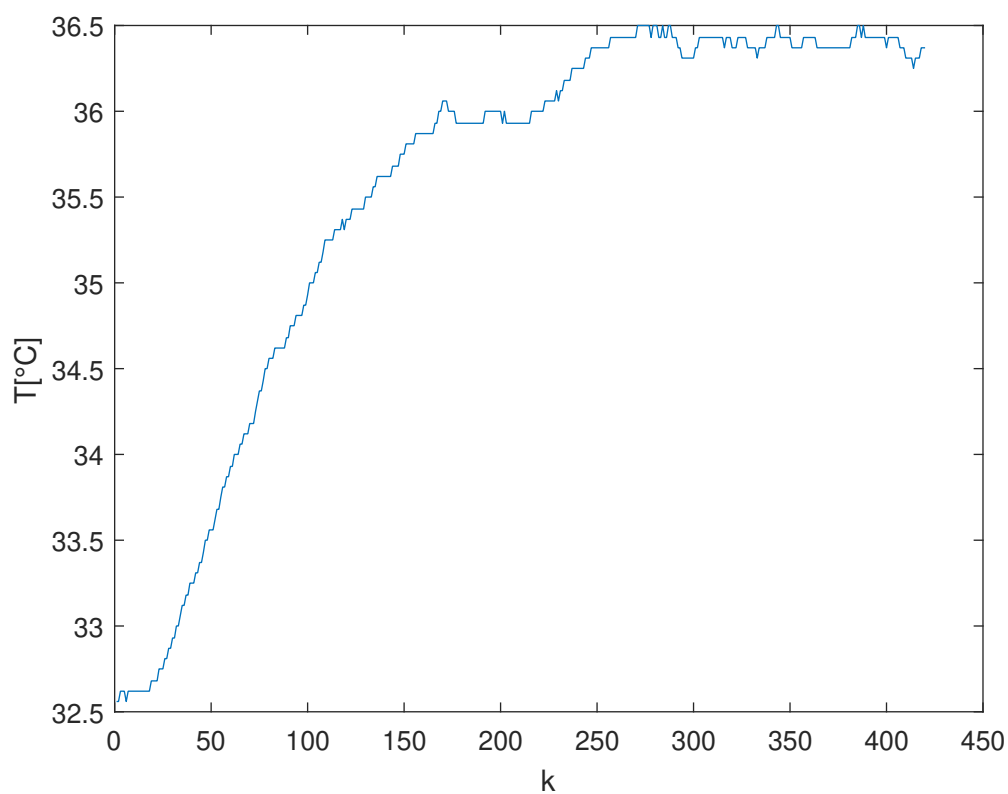
1.2. Punkt pracy

Doprowadzono obiekt do punktu pracy, tj. ustawiono wartości sygnałów W1 na 50, G1 na 29 i poczekano na ustabilizowanie obiektu (ponieważ obiekt jest rzeczywisty wahania temperatury są nieuniknione, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt lokalizacji stanowiska nr 4 w miejscu obok którego przechodzi dużo osób - wszelkie pomiary terażniejsze oraz późniejsze mogą być zaburzone właśnie przez to). Wartość temperatury w punkcie pracy wynosi $T1=35,43^{\circ}\text{C}$.

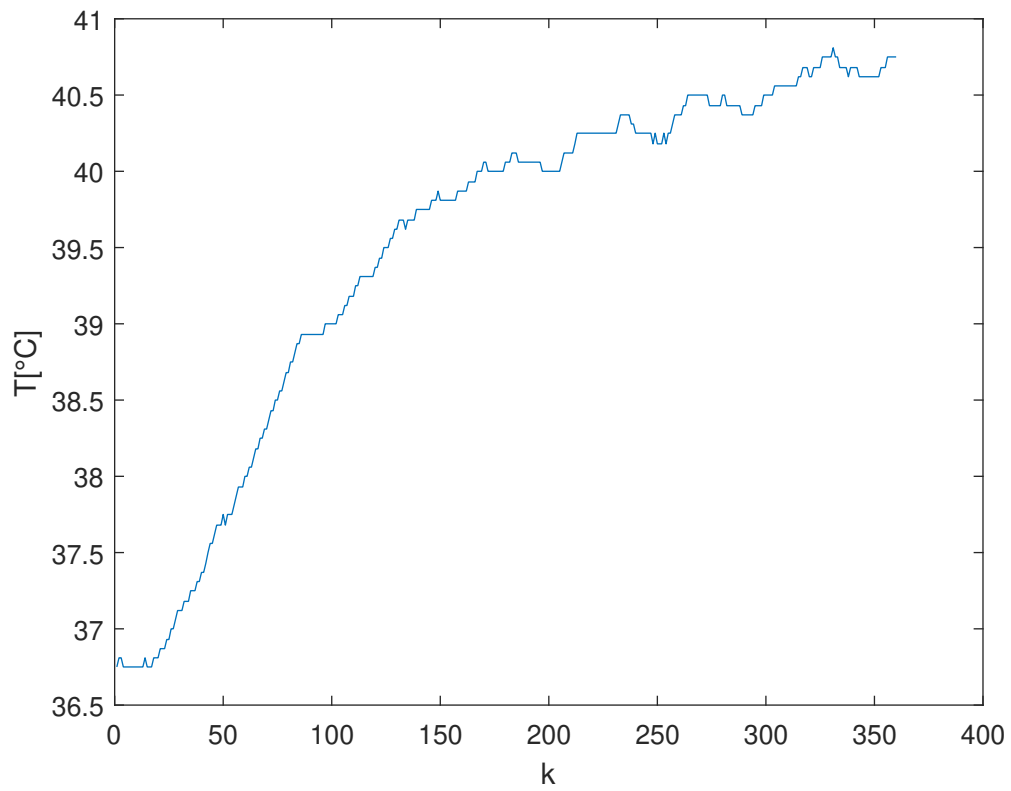
2. Charakterystyka obiektu

2.1. Inne punkty pracy

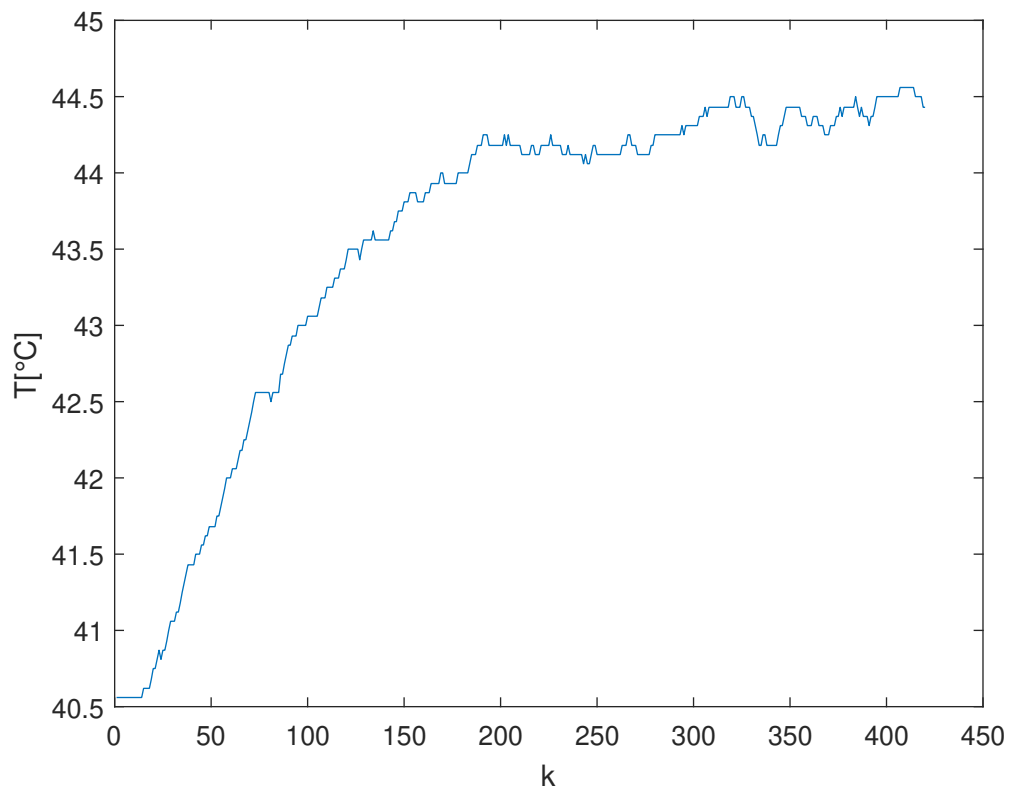
W celu pobrania wartości wyjścia dla innych punktów sterowania postępowano następująco: najpierw pobudzono układ sterowaniem równym $G1=20$ i poczekano na jego stabilizację. Następnie dokonywano skoków tej wartości sterowania o 10, aż do wartości $G1=80$. Przebieg eksperymentu ilustrują poniższe wykresy (skoki sterowania następowały w chwili $t=0$):

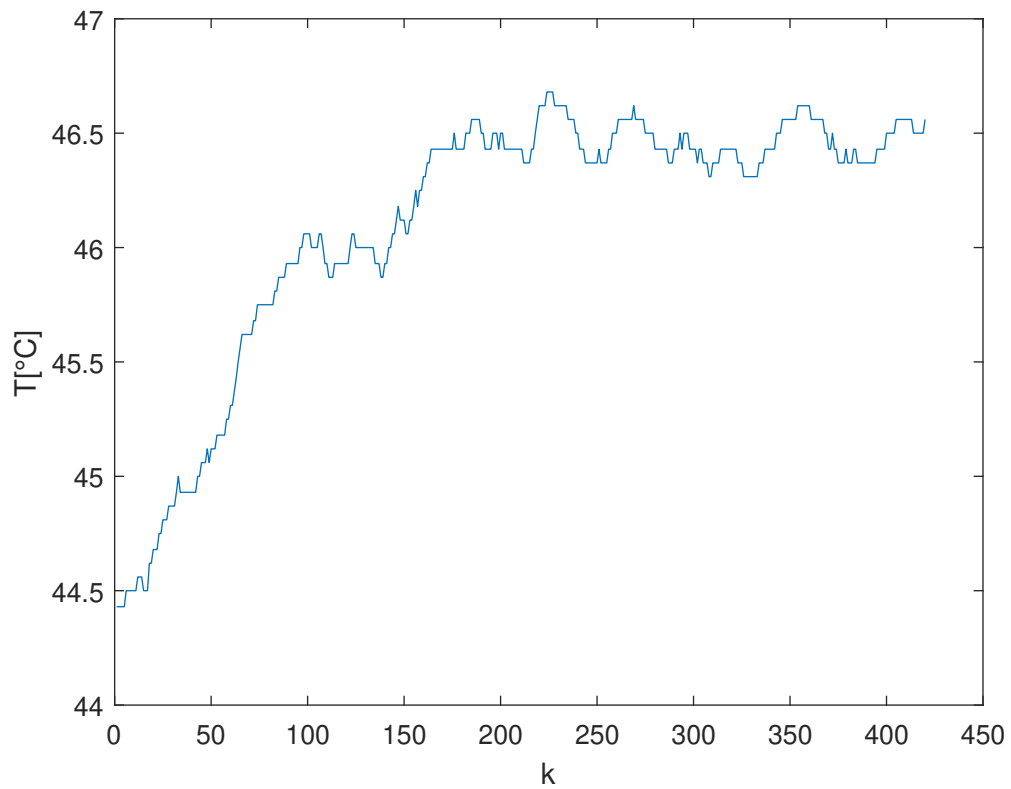
Rys. 2.1. Skok wartości sterowania z 20 do 30

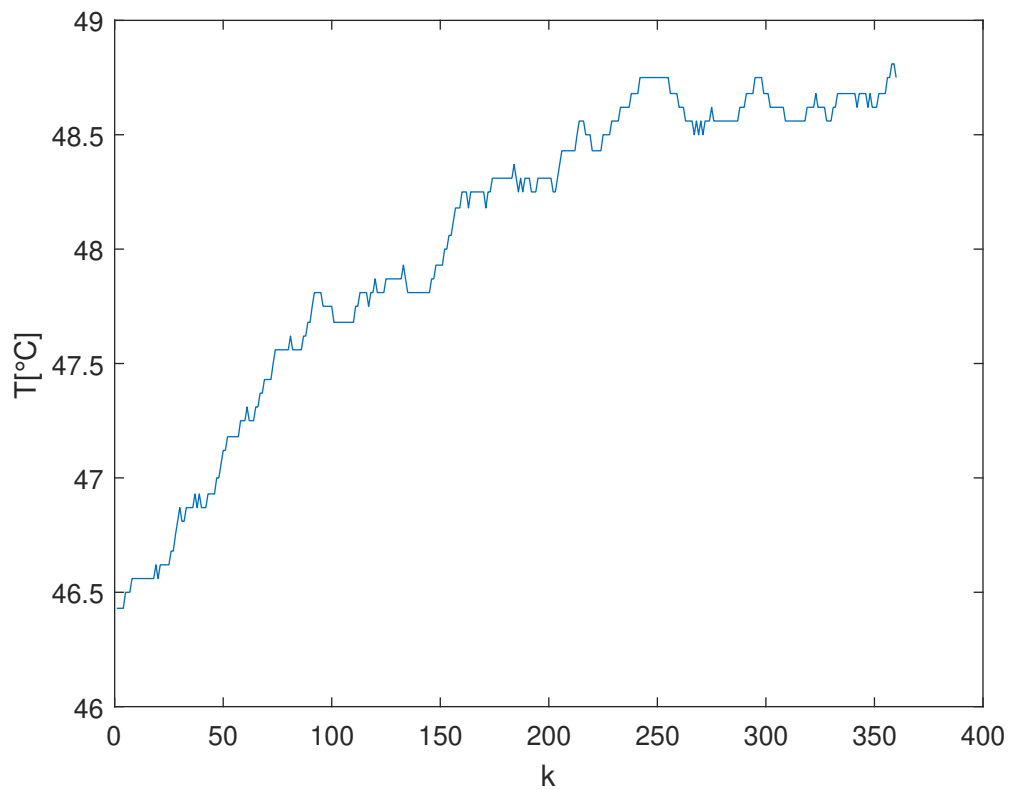
Rys. 2.2. Skok wartości sterowania z 30 do 40

Rys. 2.3. Skok wartości sterowania z 40 do 50

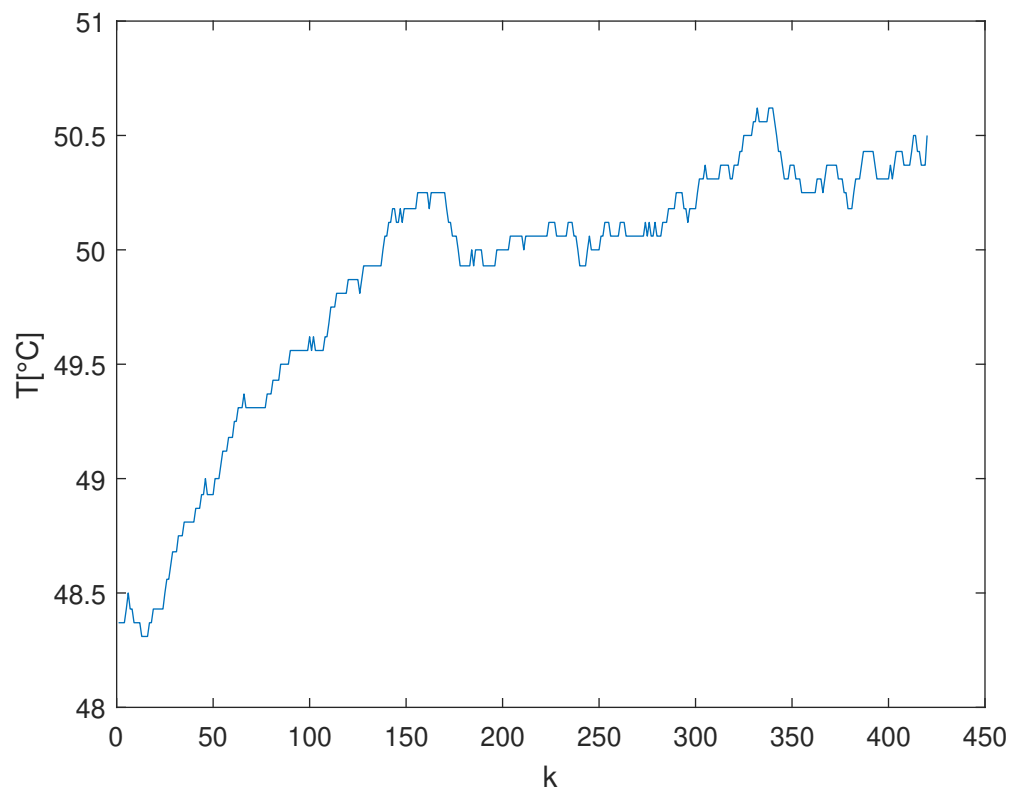

Rys. 2.4. Skok wartości sterowania z 50 do 60

Rys. 2.5. Skok wartości sterowania z 60 do 70

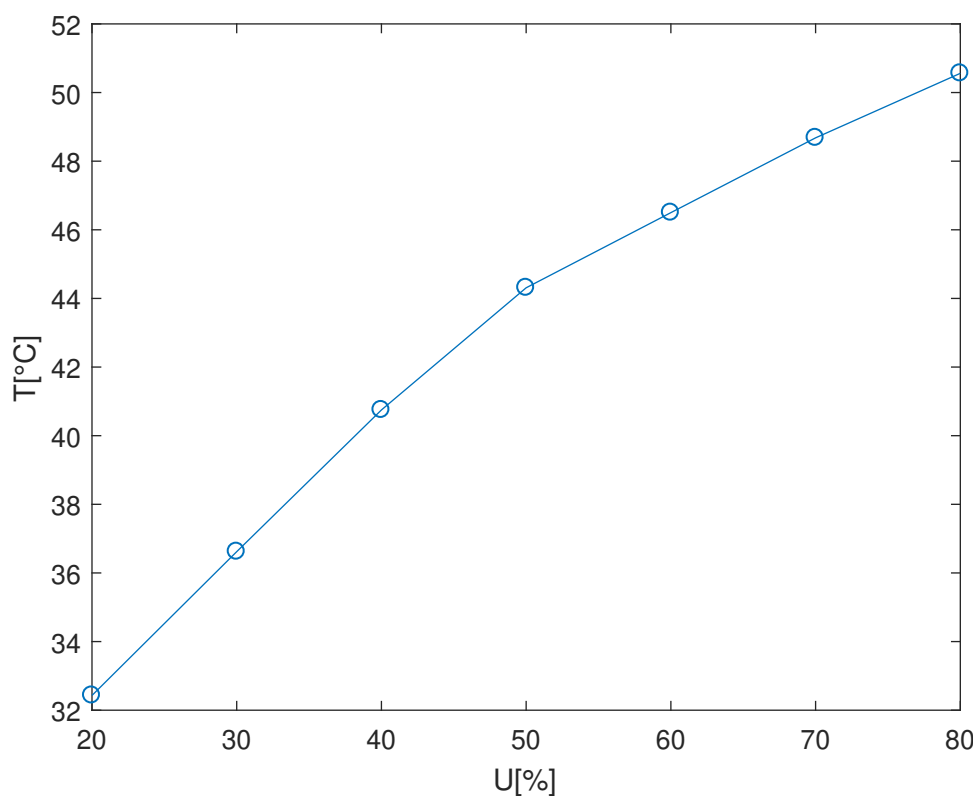
Rys. 2.6. Skok wartości sterowania z 70 do 80

Wyniki przedstawiono w tabeli:

G1[%]	T[°C]
20	32,43
30	36,62
40	40,75
50	44,31
60	46,5
70	48,68
80	50,56

2.2. Charakterystyka statyczna obiektu

Charakterystykę statyczną obiektu w przedziale sterowań G1 od 20 do 80% przedstawiono na wykresie 2.7:

Rys. 2.7. Charakterystyka statyczna obiektu

2.3. Wzmocnienie statyczne

Z wykresu charakterystyki liniowej można stwierdzić, że obiekt nie jest całkowicie liniowy, występuje załamanie charakterystyki w punkcie $U=50\%$. Jednak obiekt jest kawałkami liniowy, przejawia właściwości liniowe w przedziale 20-50% oraz inne właściwości liniowe w przedziale 50-80% - na tych odcinkach obiekt zachowuje się praktycznie w sposób liniowy. Dlatego też możemy policzyć wzmocnienie statyczne obiektu w tych przedziałach sterowania:

$$K_{20-50\%} = \frac{Y(50) - Y(20)}{50 - 20} = \frac{44,31 - 32,43}{50 - 20} = 0,396 \quad (2.1)$$

$$K_{50-80\%} = \frac{Y(80) - Y(50)}{80 - 50} = \frac{50,56 - 44,31}{80 - 50} \approx 0,208 \quad (2.2)$$

3. Zastosowanie tradycyjnych regulatorów PID i DMC

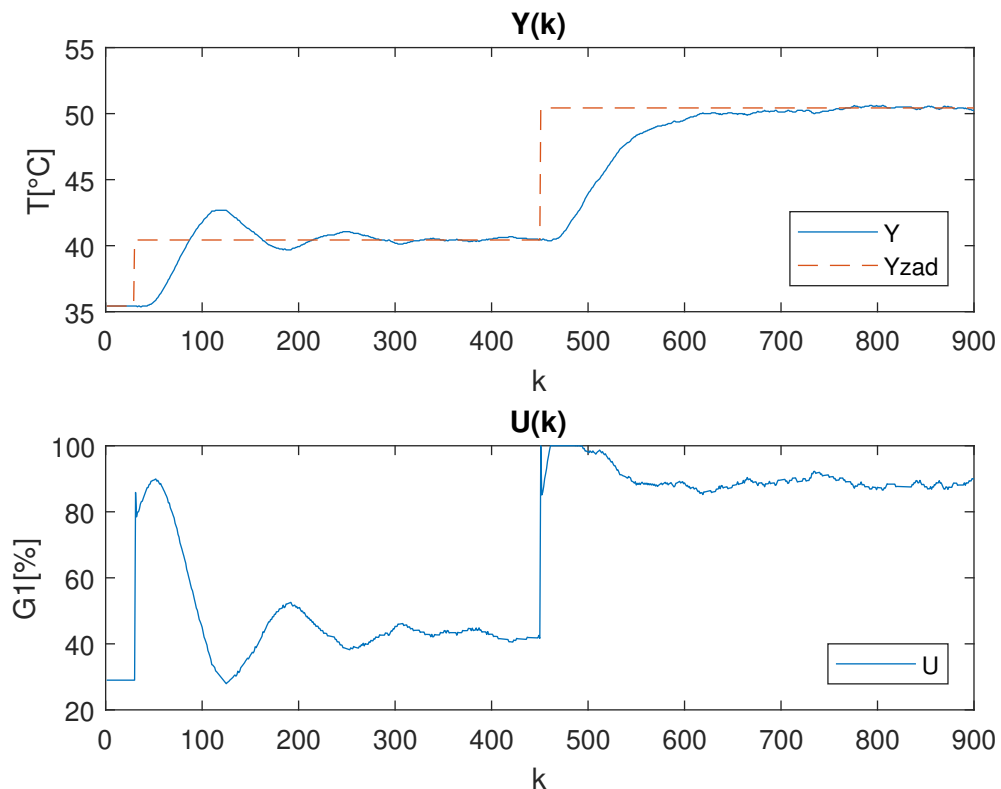
3.1. Regulator PID

3.1.1. Postępowanie

Zarówno w przypadku regulatora PID oraz DMC zostaną użyte skrypty z projektu nr 1 (`doLabPID.m` `doLabDMC.m`). Jedyna zmiana nastąpi w wysyłaniu sterowania do obiektu, gdzie funkcję `sendControls` zastępujemy funkcją `sendNonlinearControls`, która ma na celu symulację braku liniowości obiektu na całym obszarze wartości sterowań.

3.1.2. Wyniki symulacji

Wyniki symulacji przedstawiono na wykresie 3.1:

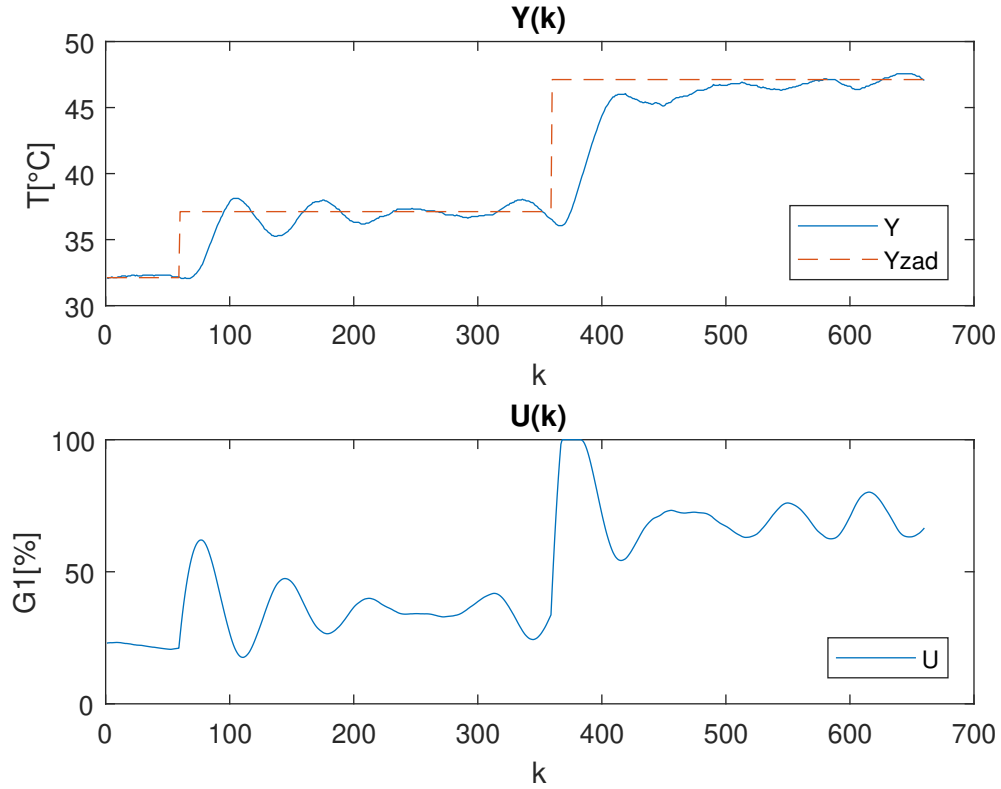
Rys. 3.1. Symulacja dla pojedynczego regulatora PID o parametrach $K = 9,65$, $T_i = 60$, $T_d = 0,17$

Błąd (suma kwadratów odchyłek) wyniósł $E = 6077$.

3.2. Regulator DMC

Wyniki symulacji przedstawiono na wykresie 3.2:

Błąd (suma kwadratów odchyłek) wyniósł $E = 3795$ (wyniki można ze sobą porównywać mimo krótszego czasu trwania symulacji, liczba skoków pozostała ta sama - tam są generowane głównie uchyby).

Rys. 3.2. Symulacja dla pojedynczego regulatora DMC o parametrach $D = 360$, $N = 120$, $N_u = 20$, $\lambda = 1$

3.3. Wnioski

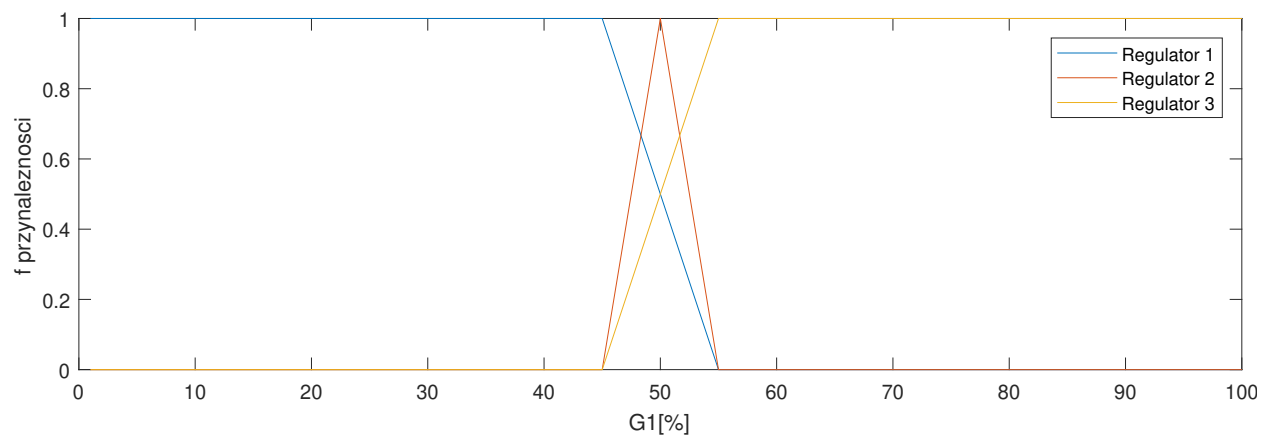
Pomimo że regulatory działają, temperatura zadana jest mniej więcej osiągnięta, jednak ich regulacja jest dosyć wolna, a wyjście oscyluje. W celu poprawy regulacji dokonano rozmycia tych regulatorów.

3.4. Rozmywanie regulatorów

3.4.1. Funkcje aktywacji

Dla obu regulatorów dobrano identyczne funkcje aktywacji dla trzech regulatorów lokalnych. Rozmywane one są względem wartości sterowana w poprzednim momencie. Zdecydowano się na to z dwóch powodów: po pierwsze układ może zmieniać swoje punkty pracy w zależności od warunków atmosferycznych otoczenia, rozmywanie po wyjściu naraża nas na wpływ takich odchył i spadek jakości regulacji; po drugie nieliniowość na obiekcie jest wprowadzana sterowaniem, tzn. obiekt (według tego co ustalono na projektach 1 oraz 2) jest w miarę liniowy, a jego właściwości nie mogły się zmienić, nieliniowość narzucana jest przez funkcję `sendNonlinearControls`, która jakoby przerabia sterowanie tak, aby układ zachowywał się jak nieliniowy.

Pierwszy regulator lokalny będzie aktywny głównie w przedziale 0-50% (na tym przedziale obiekt zachowuje się jak liniowy), drugi w przedziale 45-55%, a trzeci głównie w przedziale 50-100%, patrz rysunek 3.3:

Rys. 3.3. Funkcje aktywacji regulatorów lokalnych